

193

१५ ० १९३

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

२२०६ मद्रिना नं० २२०६

સારદાના મહિના

રામ સંદેશાનો.

આસો માસે સમરૂં માતા સરસ્વતી,
 વાસ વસો જીહ્વાએ આવી માત નો;
 કરે નારીને તવરાતરી મન માનતો,
 રત્નની હીવસ હૃદય સહિનાં રળીયાત નો;
 સેવક ધર્મ સમરૂંધુ માતા સારદા. ૧
 કારતક માસે પંડીત કાળી દાસની,
 વસી જીએ આપ્યું માતા વરદાન નો;
 અમરત ચોઘડીએ જાણે તે અવતરયો,
 અમરથયોને અમરકર્યારાજીને નો; સેવક ૨
 માગશરે માતા મળવાની આસછે,
 અલખેલી તું પુર અમારા કોડ નો;
 જગદંબા છોજી જીએ જશ દાયની,
 આપ પ્રતાપે નાવે આંખણુ ખોડનો; સેવક ૩
 પોશે પંડીત પાન્યા પ્રખ્યાતી કર્ષ,
 તે સઘલોછે માવડી તુજ પ્રતાપનો;
 પાર ન બ્રહ્મા શેષ મહિશ તુજ પામીયા,
 કહી ગયા તે વેદ પુરાણ છાપનો; સેવક ૪
 માધે પંડીત માધ ગયો ધર્મ મલપતો,

તેને નામે મહીનો લખીયો માધનો;
 વળી પાંચમ દીન પ્રગટી વસંત પંચમી,
 દીન રજની નવ લાગ્યો એકે ડાઘનો; સેવક ૪
 શાગણુ માસે હોળી આવી શાલતી,
 રસ બીલતરને શુભખીલે શણગારનો;
 ના માતા કીંકર પરતું કહેણા કરે,
 અતીશે તો માતું તારો ઊપકારનો; સેવક ૫
 ચર્ધતરે ચીત ચોટયું છે પુનઃ ચરણમાં,
 વરણુ વરણુમાં કરે તું તારો વાસનો;
 શરણુ સેવક આવ્યો તે ઊગારતું,
 દીનદયાળ તું હું છું તારો દાર નો; સેવક ૬
 વર્ધવાળે વીપત વીધરો વીરવની,
 એટલું માતું અંતર અતી અકળાયનો;
 તું માતા પીતા તું છું આ માવડી,
 તું રીઝે તો કરે રાંકને રાયનો; સેવક ૭
 જોકે તાપ તપે માફે તનકુ તપે,
 શીતળ કરીને છોટો ઠંડુ નીર નો;
 અમરત પાઈ ઊછિરો માતા માહરી,
 ભવની ભાગે તો તો મારી ભીડનો; સેવક ૮
 અશાડ મહીને છોડ અશાડી આપનો,
 બાણા માણ જનમે જનમ જરૂર નો;

ઘન ગરને ને વળી ઝળુકે વીજળી,
 દરરટી તારી થકી નથી હું દુર નો, સેવક ૧૦
 શાવણ માસે સેવુંને સમરૂં સદા,
 ધર તે ધર, તું માતા તારૂં ધ્યાન નો;
 રસ બસ કરે રસના રસથી ભરપુર તું,
 વળી વળી માગુ એ તારૂં વરદાન નો, સેવક ૧૧
 ભાદરવો ભલી ભાત ભજવો ભકતની,
 ભારે ભારે તોજ મલે વર્ધભોગ નો;
 એવીજ છે ઈચ્છા મા ભારે અંતરે,
 મનમોહનને રીઝે સજન લોકનો, સેવક ૧૨

પાદુચરાજના મહીના

શીવશંકરભોજા એ રાગ.

અર્ધતરે ચીત ઘણું યાંધ્યું, નમી નમી બહુ
 ચર આરાધ્યું; મન માઈ ગોખે જઈ લાધ્યું,
 સેવાને સનમલપુર રાણી. ૧

વર્ધશાખે વાવણીયા વાયા, માજના મઢભણી
 આળ્યા; આંખામાની મોટી છે માયા, સેવા
 ને સનમલપુર રાણી. ૨

નેકે તો જીવતીછેસારી, હરી હર બ્રહ્મ થકી
 દયારી; જાણે ગોખ હિપર બલીહારી સે, ૩

આસાદે તો મેઘ ઘણા ગાળે, છતર શીર બહુચ
 રને છાળે, ચારપહોર ચોઘડીમાં વાળે; સે. ૪
 માવણુ શરવડીએ વરસે, માણને ભજશે તે
 તરશે; નકી બીજા અથડાઈ મરશે, સે. ૫
 ભાદરવો ભલી પેરે ગાળ્યો, સેવકને સનમુ
 ખે થાળો; બુડંતાં બાવલડી સાળો, સેવો ૭
 આસો માસે આવી દીવાળી, આવ્યાં છે આં
 બાને કાળી; ગરબે રમો બહુચરાબાળી, સે.
 કારતકે કાચલડી બોલે, ન આવે મારી મા
 છને તોલે; તે નોતાં ત્રણે ભુવન હોલે, સે. ૮
 માગશરે સરોવરમાં નાય, ચાચર આવી ગર
 બા તો ગાય; સેવકની મા કરજો સાય, સે. ૯
 પોશે પ્રીત ઘણી ધારી, પાંડવ પાંચે લીધાણી
 બારી; કહીરવ સરવે ગયા હારી, સે. ૧૦
 માહુ તો મને નથી ગમતુ, મન માફું રહેછેરે
 ભમતું; મન માફું માણમાં રમતું, સે. ૧૧
 શાગણે શરશરતી હાળી, પહોરયાં માએ ચર
 ણાંને ચોળી; કેસરબહુ છાંટયાં છે ધોળી, સે. ૧૨
 બારે માસ પુરણ કીધા, દહીતને દંડ ભલા
 દીધા; અમર સહીને હોગારી લીધા, સે. ૧૩
 આશો શુદ્ધ બીજને બુધવારે, બારે માસ થ

યા નીરધારે; વલ્લભની ચડનો મા વારે,
સેવાને સનખત્રપુર રાણી. ૧૪

જીવણ પ્રાણના માહિના

રથ આઠયા અકરૂરના, છુટયા નંદદરબાર;
સાજ કરેછે સુદરી, વળી જીએછે વાર.

રથ જોડીને રાઘવ આધ્યારે, મથુરાના તે મા
રમ આધ્યારે; બહાલો ડોક વાળી વાળી
જીએરે; નેણુ લરેને રાધિકા રૂએરે; મારા
ખાળાતેયણના બેલીરે, શું જાએછો માયા
મેલીરે; જીવનપ્રાણછો, આત્મા રામછો. દેક
કારતમ મહીને કંથ સીધાવ્યા રહી ન શકે
નારી; અંતરજામી નથી અબાણ્યા, હંસ
હોડયા રહી હારી; મેંતો શંભુજીની સેવ
ના ન કીધીરે, મેલી થાપણુ આળવી
લીધીરે; મારી હરીએ દયાતજી કીધીરે, જીવ
ન પ્રાણછો, આત્મા રામછો. ૧

માગશર મહીને મેલી ગયા, જઈ બેઠા જ
ગદીસ, કાઈ સંદેસો લાવે રયામનો, તેને
અરણુ નમાવું શીસ; તેને અરણુ નમાવું
શીસરે; કાઈ દેખાડો જગદીસરે; હું રાંધુ

રસાઈ બત્રીશરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મારા
મછો. ૨

પોષ મહીનાની પ્રીતડી, જાળનની જંજાળ
જંજાળ હતાં તે જમી ગયા, ઠાલા મેહ્યા થાળ;
હરીએ ઠાલા તે મેહ્યા થાળરે, એવી જાળ
ન તણી જંજાળરે; મારી જાય જીવાની
ખાળરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મારામછો. ૩

મહા મહીનાની ટાઢડી, અતી રાતે અંધ-
કાર; આંસુ લોચન વહી ગયાં, વરસે શા
ણીત ધાર; મનેઝેની તે વેદના થાયરે, હુધી
એકલડાં ન રહેવાયરે; મારી થરથર કંપે
કાયરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મારામછો. ૪

શાગળ કુહ્યો કુલડે, રમતા રાઘવરાય;
આ શું કુલે સુદરી, હરી તજી ગયા જંમ
ણી બાહ્ય; વહાલો સોળમે ગોપીયા માંય-
રે, કાનુને કાંઈ ન કેહેવાયરે; વહાલો મુઠ્ઠી
ગયો વન માંયરે, જીવનપ્રાણુછો, આ-
ત્મારામછો. ૫

અર્ધતર અંપો શાલીયા, પીપળ આળ્યાં પાન
નાળ્યાં નાગર નાવલો, મને તેણું લાગ્યું છે;
તાન; મને તેણું લાગ્યું છે તાનરે, મને હરી

જનયાની હામરે; કાંઈ દેખાડો શ્રીરામરે,
જીવનપ્રાણછો, આત્મારામછો. ૬

બધશાપે વાહયા વાવલા, મુખનું ઊડ્યું તુર;
તાપ તપે તનકું તપે, હરી મેલી ગયાછે દુર;
એવો આંચોછે માથે ઊંડાલોરે, એવો
કટપી કાનડ કાલોરે; મને મુંડી ગયો મોરલી
વાલોરે, જીવનપ્રાણછો, આત્મારામછો. ૭

નેઠે જાણ્યું આવશે, વેગે વીઠલરાય;
અંદન મોલું વાડકે, વીજણે ઢોલું વાય;
હરીને વીજણે ઢોલું વાયરે, મારી ઘડી
જલક જુગ જાયરે; મારા કાળજામાં કાંઈ
કાંઈ ધાયરે, જીવણપ્રાણછો, આત્મારામછો ૮
અશાડ અનકે વીજલી, ઘન ગરને ઘમધોર;
આંસુડે ભીંજાય મારી મુંદડી, મીઠડા ખોલે
મોર; એવા મીઠડા ખોલે મોરરે, કરે અપધયા
કહલોળરે; માફ જાગે જાળનનું નારરે, જીવ
ન પ્રાણછો, આત્મારામછો. ૯

શ્રાવણ વરસે શરવડે, નહાવું નીરમળ નીર;
પેહુરયાં પીતાંજર પોતીયાં, આઢણ
આછાં ચીર; હરી આઢણ આછાં ચીરરે,
આપણે નાહોતાં જમનાં તીરરે; એવાં ઢળ

તાં સીત સરીરે, જીવનપ્રાણુછો,
આત્મારામછો. ૧૦

ભાદરવો ભલો ગાજીઓ, પણ નાળ્યા
અળવીર; ચીર હતાં તે હરી ગયા, માફ
સાણે હાકુ સરીર; મારી પોહોચે નજર ન
હી નાંખીરે, વહાલે લડવાડની ગતી રાખીરે;
સામળીએ ન નોયુ ઝાંખીરે, જીવણ પ્રાણુ
છો, આત્મારામછો. ૧૧

આરો મારા ભલે આવીયો, સહિની પુરી
આશ; તોરણ બાંધ્યાં ટાડલે, એમ ગાય
હરીજન દાસ; ઘેર ઘેર મંગળ ગાયરે, ત્યાં
થેઈ થેઈ થેઈકાર થાયરે; શોભા વક્તાનાં
સંકટ બાયરે, જીવણ પ્રાણુછો; આત્મારામછો.

નંદલાલના મહીના.

આવોને નંદલાલ, રમવા આવોનેરે;
નીરલે થયાછો નાથ, રમવા આવોનેરે. ટેક.
કારતકરે મેં તો કર્યોરે કાઢયો, ભરદરીએ
નેમ જહાજ; રમવા ૦ ૧

માગસર મહીને મારગરે મેલી, હવે અમારૂં
કોણુ છેમેલી; ચીરધર વીના થઈ મેલી, ૧. ૨

પોષ માસે જીવણ માણ તજુંધું, લોકડીયાં
ની લાજ લોપુંધું; સંસાર તાજ કરુંધું, ૨૦
મહા મહીને મંદીરીયાંરે સુનાં, હરી વીના
આસનીયાંરે સુનાં, બહાલા વીના જાયછે નો
બનીયાં, ૨૧ મવા ૦ ૪

શગલે શગડગતીરે હોળી, અબીલ ગુલાલે લ
રાવુંરે જોળી; બહાલા વીના ખેલે કોણ હોળીર.
અર્ધતરે મને ચીંતારે લાગી, સુતીસેજલડીમાં
જમકીને જાગી; બહાલાની હાલે લાગી, ૨૦ ૬
વર્ધશાખે વાવલીયારે બહાયા, આંખ ઊઘાડી
ચાકશ નોયા; આંસુ પાલવડે લોહયાં, ૨૦
જેઠ માસે જગજીવન આવે, વર્ધરાણુવ સરવે વ
ધામણી લાવે; બહાલો મારો કાંઈ ન કહાવે, ૨૦
અપાડે હું અબળારે નારી, નોખન દરીએ
પુર છે ભારી; પીચુનાં વચનને વીસારી, ૨૦
શાવણુતો શરવડીએરે વરસે, નહીએ નીર ધ
ણારે બળશે; બહાલો મારો શીશીતહીતરશે, ૨૦
ભાદરવો ભરદરીએરે જાને, નીલાં વન નવ
પલલવ છાને; બહાલો મારો કાંઈ ન લાને, ૨૦
આરો માસે દેવ દીવાળી, લોક વણે સહુ સેવ
સુવાળી; બહાલા વીના તે જમે કોણુવાળી, ૨૦

કુળગણવનના મહીના.

આવો આવો શિવરાત્ર ભોળા. એ રાત્ર.

કારતકે કળણ ગયા મેલી, આંમડીએ
આંસુની હુલી; ગાથી શરે ગોકુલમાં ઘેલી,
આધવણ નારે ઘટે તમને.

સર્પયરે થાઓરે વહેલી, કુ વાંકા આંખો
મેલી; ગાળી એના ભાળનમાં ઘેલી,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ટેક.

માગશરે મંદીરમાં રમતાં, ભોળાં એથી ભો
ળનીયાં ભમતાં; હવે અમે કેમ નથી ગમતાં,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૧

પોશકહુલો પ્રીત કરી પહેલી, ગારધનનાથ મ
થુરાં ગયા મેલી; વધાર્થ મોકલના વહેલી,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૨

કુળના તે સોકય થઈ સાલે, વહાલોમારો મ
થુરામાં મહાલે; તરછોડયાં નંદ તલે લાલે,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૩

શાગલે રંગ રમતાં હોળી, સુંદર પહુરી
અરણ્યોને ચોલી; કુમ કુમ કેસરમાં ઘોળી,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૪

અર્ધતરે ચીતવન કરી મુઠયાં, સરીર અમ

અટવાઈ ચુકયાં, નારીએ નીસાસા મુંકયા,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૪

બઈશાએ વાટ જુએ ગાપી, લજા નીજ મા
ગાપની લોપી; કાનુડાને કુખજાને સાંધી,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૫

આવી તટ દાણુલેતા દહાડી, મધુશમાં રંગ
રમતા નારી; ભુલ્યા કેમ ગીરીવર ગીરધારી,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૬

નેહે નાદવને હસીએ તારી મારી કીધી રંગ
રસીય; હવે હરી ગોકુલમાં વસીયે,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૮

અશાહે એવલીયો ગાને, તેથી માફ
દીલદેખી દાને; એકલડાં મુંકયાં મહારાને,
આધવણ નારે ઘટે તમને; ૯

આવણમાં શું કરીએ રાજની, ગોઠે નહી
દીવસ કે રજની; વ્યાકુળ કરે વનીતાએ
વરજની, આધવણ નારે ઘટે તમને. ૧૦

ભાદરવે ભરજોખન નારી, ઘેરે નહી આળ્યા
ગીરધારી; બહાલાએ મેલ્યાં વીસારી,
આધવણ નારે ઘટે તમને. ૧૧

આસોએ આધવણ આળ્યા, સંદેશો રવામ

(૧૨)

તણા ભાળ્યા; રાધીકાજીને મન ભાળ્યા,
ઝોધવજી નારે ઘટે તમને. ૧૨

સોતાજીના મહીના.

સાખીયો.

મારા રયામ સુંદર શ્રીરામરે, કેને આશરે
રહીએ; મારા પદ પદ માની પ્રાણામરે, લલ
ના સાંજે લઈએ; ઘર બહાર અલગ ધન
રયામરે, મારા સમ નવ જઈએ, ટેક.

કારતક કેમ કરી કાઢીએ, જુગ નેવી ગલ
જાય; તામ નથી ને તોડીએ, પણ મળવા
ને મન અકળાયરે; મારા, ૧

નોખન દરીયા ધુધવે, પીયુ દેશાવર દુર;
આણનાણ્યા આણ અનુભવી, તે શું નીરનું
જાણે જુરરે; મારા, ૨

મામશર ઘેર વીનોમણી, પીયુ પરદેસ પ્રમાણ;
ખવાય અળખું ખોળીયું, નેના પરવસ પડી
યા પ્રાણરે; મારા, ૩

જળથી જુદી માછલી, રાખા કરી વીવેક;
વાફ મારા વહાલમા, એના પ્રાણ ન રહે પ
લ એકરે; મારા, ૪

પોશે પ્રીતમ પ્રીતડી, વીરહ જાણુ વા વહાય;
એ ધાયલનો આંત નહી, એનું તન તરશ
ડીયાં ખાયરે; મારા. ૫

ખાણું પીણું ખેલણું, ઝોઢણું પહોરણું આંખ;
ખોલણું ચાલણું ખેસણું, એને પોઢણું નખ
મેં પલંગરે; મારા. ૬

માથે મન તલખે ધણું, જુરે વીનાગણું નાર;
લક્ષ વીંછીની વેદના, ઊપને ચીતમાં અને
ક વીચારે; મારા. ૭

કોહણું કથળણું રોઝી તન, છે પોતાનું આંખ;
આંસે કેમ જીવ કાપતાં, રનેહીનો શે તનયો
જાય સંજરે; મારા. ૮

શાગણું હોળી શાલતી, શાગરમે સહી કોય;
એક હોળી મારે આગણું, બીજી હૃદયે
હોળી મારે હોયરે; મારા. ૯

બીતરમાં ભડકા બળે, જન દેખે નહીં જાળ;
વળખાં મારે વીધવીધે, નેને ડશીએ વીર
હ વ્યાધી વ્યાળરે; મારા. ૧૦

અર્ધતર અકોર ચીંતની, સશી વીરસીરયામ;
ભર નોખનમાં એકલી, એતો કાઝયા ઊપર
નેમ કામરે; મારા. ૧૧

(૧૪)

સુભાગીયાં ને સારસાં, સનોડ રનેહ સહીત;
કયમ કરી વશીએ એકલાં, રાણી જાયા ન
નમની એ રીતરે; મારા. ૧૨

બા વાયા વર્ષશાખના, આંખે આવી શાખ;
ભોગી ભમે વીરશમાં, થાય -હૃદય બળી
બળી રાખરે; મારા. ૧૩

મુંજાને દવયનુ થયું, મનમાં રહી મુંજાય;
પ્રીતીનું તો પારનું, જથા જીને કહ્યું નહી
જાયરે; મારા. ૧૪

નેઠ તણા તડકા પડે, લાય નેવી લુ વહાય
મુંનાં મંદીર માળીયાં, મુની મેજડી ખાવ
ધાયરે; મારા. ૧૫

જાય ન રજની દીન જાતાં, રાત ગયે દીન ન
જાય; વીરહ દુઃખ મહા વેદના, એ તે જન
રે નાઈ કેમ જાયરે; મારા. ૧૬

અશાડ ઝળકે દામની, ઘન ગરને જનમાંય;
જયર્ધયા પીચુ પીચુ કરે, શુભી વીરહભ્રી
ચાકુળ થાયરે; મારા. ૧૭

દેવ દાનવ પક્ષીયથુ, માનવ ત્યાં કોણુ માત્ર;
જીવતાં મેલ વીનાગીયું, ગાળ વીરહ વીરહી
જન આવરે; મારા. ૧૮

સાવણ વરસે શરવડે, નદીએ આવે નીર; ની
લી ભુમી ભાસે લલી, ગાને તરુવર ધોર ગં
લીરરે; મારા. ૧૯

ધોર આંધારી રાતડી, ઝરમર વરસે મેહ;
આંખથી આંસુ ઢળ, નેનો રવામી ગયો
તણ રનેહરે; મારા. ૨૦

ભાદરવો ગાને લસો, રાજવી સહી વધભોગ;
રઝમાં રહીરવ રોગ એ, નેને બહાલાંનો થાય
વીજાગરે; મારા. ૨૧

અંધાઅંધીલ મોગરા, નવપલ્લવ વન વહાય;
વીરહણી જાત જવાશીચો, તે તો શોશે સુ-
કાર્ધ જાયરે; મારા. ૨૨

આશો આંખ્યાં નોરતાં, રમે જમે નરનાર;
દીવશ દીવાળી દાહલા, તે તો જાણે જગત
કરતારે. મારા. ૨૩

દંપતી આંગ ઊમંગમાં, ગાન તાન ગીત રંગ;
આંગ રાગ અદ્ભુત યથા, જયજયકાર જ
ણાવે અનંગરે. મારા. ૨૪

મનમોહન અધીમાસથી, થાય પ્રભુ પર
સંન; સંગ સીતા નેમ રાખીયાં, તેમ દાસે
વીરહ આધી દંનરે; મારા. ૨૫

કરસનજીના મહીના

રાગ ઊપર પરમાણે

કારતકે કરસન ગયામેલી મારેઘેર આવો
વનમાળી; કુળજા કયમરે ગમી કાળી, આવો
હરી રાસરમો વહાલા ૧

માગસર મારગડે રમતાં, લેળાંબેસી લોળ
નીયાં જમતાં, હવે હરી કેમ નથી ગમતાં,
આવો હરી ૦ ૨

પોસે તે સોસ પડ્યા અમને, તીકમજી શું
કહીએ તમને; દીલાસા સારે દીધા અમને
આવો હરી ૦ ૩

માથે મારે અંધારી રાત્યો, ફુલડીયે બી
છાબી ખાટ્યો; વહાલે લીધી મથુરાંની
વાટ્યો, આવો હરી ૦ ૪

રાગણે ઘેરફેરે હોળી, પહેરણ અરણાંને ચો
ળી; શુંદડી મારી કેસરમાં રોળી,
આવો હરી ૦ ૫

અઈતર ચીત કરે આળા, મધુવન મોરલી
ઓ વાળા; દરસનદો નંદતણાલાલા
આવો હરી ૦ ૬

વઈસાએ વાટલડી નોતી, ઊભીરહી દુસ

કહે રોતી; પાલવડે આંસુડાં લોતી, આવેહરી.
 નેતોજગજીવન આવે, વધામણીસહુલોડાલાવે
 વાલો મારો કશુંએ ન કહાવે, આવો હરી. ૮
 અસાડે અબળા રહી ઝાંખી, વહાલે મારે
 ભરનોખન રાખી;

વીચારો તેવાત થશેવાંકી, આવો હરી. ૯
 શ્રાવણુ તો શરવડીએવરસે, નદીએનીરધણું
 હળશે; વહાલો મારો શી રીત છીતરશે,
 આવો હરી ૦ ૧૦

ભાદરવો ભલી પેરે ગાને, વહાલા થઈ વીહ
 વળતમ કાને; વહાલો મારો જરીએના લાને,
 આવો હરી ૦ ૧૧

આશો માસે આવી દીવાળી, શેવો વણુ' કે
 સુંવાળી; વાહલા વીના આ શી દીવાળી,
 આવો હરી ૦ ૧૨

નંદકિશોરના મહિના.

કારતક માસે કહાનજી, સાહેલીરે;
 શે અપરાધે શામ, ગયા મને મેલીરે. ૧
 અવગુણુ અમારા શા હશે, સાહેલીરે;
 ને હરીએ છીતરયું હેત, ગયા મને મેલીરે. ૨

મને એકલાં મન ભાવે નહીં, સાહેલીરે;
 એ મોઢું ફુખ મહારાજ, ગયા મને મેલીરે. ૩
 કોણ આગળ કઈ ગોઠડી, સાહેલીરે;
 વહાલે તણ્યું ગોઠુળ ગામ, ગયા મને મેલીરે. ૪
 કઠણ થયાછે કાનજી, સાહેલીરે;
 તે સાલે હર્ષડા માંચ, ગયા મને મેલીરે. ૫
 તે દુઃખે દાઝું ઘણું, સાહેલીરે;
 હરી ઘણું દેખાડી હેત, ગયા મને મેલીરે. ૬
 કારતક કઠણે કહાડીયો, સાહેલીરે;
 ના આખ્યા નંદકીશોર, ગયા મને મેલીરે. ૭
 માગશર મથુરામાં ગયા, સખી આવુંરે;
 મને એક પલક જુગ જાય, સંદેશો કહાવુંરે. ૮
 ઘરનાં કામ ગમે નહીં, સખી આવુંરે;
 માફ ચીત પ્રભુની પાસ, સંદેશો કહાવુંરે. ૯
 જાંદાવનમાં કોણ જશે, સખી આવુંરે;
 મોરલી વાશે કોણ, સંદેશો કહાવુંરે. ૧૦
 અંશીખટના ચોકમાં, સખી આવુંરે;
 હારે કીડા કરશે કોણ, સંદેશો કહાવુંરે. ૧૧
 દાણી થઈ કોણ ઘેરશે, સખી આવુંરે;
 કોને માગ્યા હર્ષયું દાણ, સંદેશો કહાવુંરે. ૧૨
 હરીને કોણ બોલાવશે, સખી આવુંરે;

મને કરશે કોણ કટાક્ષ, સંદેશો કહાવુ રે. ૧૩
 માગસર મોટો મરમ તણ, સખી આવું રે;
 પ્રભુ નાગર નંદકીશોર, સંદેશો કહાવુ રે. ૧૪
 પોશે પ્રભુ મુકી ગયા, શો દાવોરે;
 તમે નંદજશોદાના હરી, આહીં આવોરે. ૧૫
 જમનામાં ગીંદુ પડ્યો, શો દાવોરે;
 પ્રભુ કાળીનાગની કાજ, હરી આહીં આ. ૧૬
 ઈંદરે ઘન વરસાવીયો, શો દાવોરે;
 ગોવરધન દવારકાં કાજ, હરી આહીં આ. ૧૭
 હો જાદવ અમે આહીં રડાં, શો દાવોરે;
 તે લોક લાજને કાજ, હરી આહીં આ. ૧૮
 જમનાજમાં ઝીલતાં, શો દાવોરે;
 ચીર હરવાને કાજ, હરી આહીં આવોરે. ૧૯
 વહાલાં તે વેરી થયાં, શો દાવોરે;
 હરી એમ ન કીજ નાથ, હરી આહીં આ. ૨૦
 પોશે પ્રેમદા વલવલે, શો દાવોરે;
 તમે જીવણુ નંદકીશોર, હરી આહીં આ. ૨૧
 માથે મળવા નાથને, મન હીસેરે;
 હું નોહીધુ ચોદસ વાટ, કહીં નવ હીસેરે. ૨૨
 શીયાળે સુખ સાંભરે, મન હીસેરે;
 કેમ જાય મોટી રાત, કહીં નવ હીસેરે. ૨૩

મોરલી સુણવા માહરું, મન હીસરે;
 મેશાધ્યાસજી ગોવાળ, કહીં નવ દીસરે. ૨૪
 ન હસવું કરતાં નાથજી, મન હીસરે;
 અમે સોઠ્યું બ્રાંદાવન, કહીં નવ દીસરે. ૨૫
 રવપતંતર સરખું થયું, મન હીસરે;
 અમે તે દુખ કેમ સહેવાય, કહીં નવ દીસરે. ૨૬
 આવડું અમે નાણ્યું નહીં, મન હીસરે;
 છેક આપવી છે, કહીં નવ દીસરે. ૨૭
 માથે મન વીહવળ થયાં, મન હીસરે;
 તમે જીવણું નંદકીશોર, કહીં નવ દીસરે. ૨૮
 શાગણ કહું શરી શરી, દુખ કાપોરે;
 છા ગોપીજનના પ્રાણ, દરશન આપોરે. ૨૯
 વસંત આવ્યો વીઠલા, દુખ કાપોરે;
 ગુલાલે ભર્યાં ગોવીંદ, દરશન આપોરે. ૩૦
 હોળી હરખે ખેલીએ, દુખ કાપોરે;
 રમવા સરખી રાત, દરશન આપોરે. ૩૧
 માંથે મુગટ કર મોરલી, દુખ કાપોરે;
 પ્રભુ જનનાજીને તીર, દરશન આપોરે. ૩૨
 ગોપીએ સહી વલવલે, દુખ કાપોરે;
 એમ કહણું ન થઈએ કથ, દરશન આપોરે. ૩૩
 હરી હવે ઘણી થઈ, દુખ કાપોરે;

ઝોઝી તા ઝેકાંત, દરશન આપોરે. ૨૪
 શાગણુ ફરકે આંખડી, દુખ કાપોરે;
 છો જીવાણુ નંદકીશોર, દરશન આપોરે. ૩૫
 અર્ધતરે ચીંતા કરે, સહી આળારે;
 રવામી વીંનાગે દેહ, પ્રગટી જવાળારે. ૩૬
 વદન કમળ સુકાર્ધ ગયાં, સહી આળારે;
 નવ સુને ઝેકે પેર, પ્રગટી જવાળારે. ૩૭
 શાણગાર એને પરહરી, સહી આળારે;
 સુકાયાં સહીનાં ગાત્ર, પ્રગટી જવાળારે. ૩૮
 ઘેલી શી ફરે ગામમાં, સહી આળારે;
 નહીં કરણુ વીના કાંઈવાત, પ્રગટી જવાળારે.
 ગુણુ ગાતી ગોવીંદના, સહી આળારે;
 વહે નેત્રે આંસુ ધાર, પ્રગટી જવાળારે. ૪૦
 શોક સમુદરમાં પડી, સહી આળારે;
 તેણું રહેયું નહીં ઠોર પ્રગટી જવાળારે. ૪૧
 અર્ધતરે ચીત ઠરે નહીં, સહી આળારે;
 છો નાગર નંદકીશોર, પ્રગટી જવાળારે. ૪૨
 વર્ધશાખે સહી વલવલે, કયાં જઈએ;
 મારે હઈએ દુઃખ આપાર, કોને કહીએ. ૪૩
 ત્રીકમજી તેતજી ગયા, કયાં જઈએ;
 વળી હસે દુરીજન લોક, કોને કહીએ. ૪૪

પ્રાણ અમારા પ્રભુ કને, કયાં નઈએ;
 વળી સાસુ નાનું દનું સાલ, કોને કહીએ. ૪૫
 મુંનું સઘનું દેખીએ, કયાં નઈએ;
 ગયા જીવનપ્રાણાધાર, કોને કહીએ. ૪૬
 કહાણ થયાછે કહાનજી, કયાં નઈએ;
 હજીએ નવ જાએ પ્રાણ, કોને કહીએ. ૪૭
 મેમ પંથમાં સહી પડી, કયાં નઈએ;
 છે વાંકી સઘળી વાત, કોને કહીએ. ૪૮
 વઈશાએ રાખ્યાં વેગળાં, કયાં નઈએ;
 છે નાગર નંદકીશોર, કોને કહીએ. ૪૯
 જોઠે કહાવે જોખતાં, એમ હરીનેરે;
 શું અટકયા કુળજા સાથ, ન આપ્યા રીનેરે. ૫૦
 પ્રીત કરી ભપટાઈ ગયા, એમ હરીનેરે;
 મળી મથુરાં ફેરી નાર, ન આપ્યા રીનેરે. ૫૧
 વાંકકાઠીને વળમતાં, સહી હરીનેરે;
 ભુલી શું હું ભગવાન, ન આપ્યા રીનેરે. ૫૨
 અમો અભળાનું શું ગણુ, કહું હરીનેરે;
 તેતમને ન ઘટે નાથ, ન આપ્યા રીનેરે. ૫૩
 વાંક કશોછે વીઠલા, કહું હરીનેરે;
 રૂઈ છેક ગયાછો છેલ, ન આપ્યા રીનેરે. ૫૪
 માફ નોખનીયુ એળે મથું, કહું હરીનેરે;

હું ક્યાં લગી રાખું ધીર, ન આળ્યા રીનીરે;
 નેઠે ઠેઠ જોઈ ગયા, કહું હરીનીરે;
 છા નાગર નંદકીશોર, ન આળ્યા રીનીરે. ૫૬
 અપાડે ઘન આવીયો, ઝા બેનીરે,
 થયો વીજળીનો ચમકાર, મનકું રહેનીરે. ૫૭
 અપઈયો પીઠી પીઠી કરે, ઝા બેનીરે;
 મહમાતા બોલે મોર, મનકું રહેનીરે. ૫૮
 સેને પીયુરો સાંભરે, ઝા બેનીરે;
 વળી મંડયો વરસે મેહ, મનકું રહેનીરે. ૫૯
 લોક લાજ મેં પરહરી, ઝા બેનીરે;
 હું જાગી પ્રભુની પાસ, મનકું રહેનીરે. ૬૦
 ધીરજ મેં રાખી ઘણી, ઝા બેનીરે;
 હજુએ નવ આળ્યા નાથ, મનકું રહેનીરે. ૬૧
 કોઈ સંદેશો કહું મને, ઝા બેનીરે;
 હરી આવશે આજ કે કાલ, મનકું રહેનીરે. ૬૨
 અપાડે ના આવીયા, ઝા બેનીરે;
 છા જીવણ નંદકીશોર, મનકું રહેનીરે. ૬૩
 આવણ વરસે શરવડે, તે સાલેરે;
 આળ્યા ઝામાસાના દંત, કહું કેમ ચાલેરે. ૬૪
 હરી કુળના સાથે ખેલ કરે, તે સાલેરે;
 નાલે મુકી જીજની નાર, કહું કેમ ચાલેરે. ૬૫

સેંદશો ના કહાવીયા, તે સાલેરે;
 તમે લોક થયા મહારાજ, કહો કેમ આલેરે. ૬૬
 વહુરીડાં કરે વાતડી, તે સાલેરે;
 મારું પુરણુઆંધ્યું મંન, કહો કેમ આલેરે. ૬૭
 બીઠલે રાખ્યા વેગળાં, તે સાલેરે;
 શું નથી જાણતા નાથ, કહો કેમ આલેરે. ૬૮
 હરી અતુર થઈ ચુકી ગયા, તે સાલેરે;
 ગયું જાણપણામાં આજ, કહો કેમ આલેરે. ૬૯
 શાવણુ સુનો હરી બીના, તે સાલેરે;
 છો નાગર નંદકીશોર, કહો કેમ આલેરે. ૭૦
 ભાદરવો કહો ભાવશું, ખીજનારીરે;
 તમે જીત્યા જગજીવંન, હરી હું હારીરે. ૭૧
 રમતાં રાડ કીધી હશે, ખીજનારીરે;
 તમે ક્ષમા કરો અપરાધ, હરી હું હારીરે. ૭૨
 મનમાંથી વ્યાકુળ થઈ, ખીજનારીરે;
 હવે દયા કરો મહારાજ, હરી હું હારીરે. ૭૩
 તમે કેહશો તેકરશું આમે, ખીજનારીરે;
 પ્રભુ રખે રાખતા રીશ, હરી હું હારીરે. ૭૪
 ત્રીકમજી તમે તજી ગયા, ખીજનારીરે;
 કેમ વરશે વરસાદ, હરી હું હારીરે. ૭૫
 આમે આહીર અહંકારતનયો, ખીજનારીરે;

તમે છો દીન દયાળ, હરી હું હારીરે. ૭૬
 ભાદરવે ભુવર નવ મદયા, જીન નારીરે;
 છો નાગર નંદકીશોર, હરી હું હારીરે. ૭૭
 આશોમાં સખી આવશે, વનમાળીરે;
 મારે થાશે હરીશું ભેટ, આજ દીવાળીરે. ૭૮
 પ્રેમ નોઈ ગોપી તણા, વનમાળીરે;
 હરી આવ્યા કહેવાય, આજ દીવાળીરે. ૭૯
 ગોપી સહી હરખે ઘણું, વનમાળીરે;
 ઘેર ઘેર મંગળ ગાય, આજ દીવાળીરે. ૮૦
 શરી શરી મુખ નીરખતાં, વનમાળીરે;
 સહી હરખે ઘેલી થાય, આજ દીવાળીરે. ૮૧
 ગોપી પ્રેમે કરતી આરતી, વનમાળીરે;
 વળી પેચે હસતી જાય, આજ દીવાળીરે. ૮૨
 મનોરથ સહી પુરણ કરયા, વનમાળીરે;
 થયા તે ભારેમાસ, આજ દીવાળીરે. ૮૩
 આશોમાં હરી શરી મળ્યા, વનમાળીરે;
 છો નાગર નંદકીશોર, આજ દીવાળીરે. ૮૪

શ્રી અંગાજના મહીના.

ફારતક માસે કરેણા કરો મુજ માતરે, મા
 અંગાજ, અલખેલી અંગા સાંભળ મારી

વાતરે; મા અંબાજી. ૧
 વાત સાંભળીને સમંદ્રે શ્રીહરી નાથરે, મા
 અંબાજી; તારા દરસનની મને મોટી અંબા
 આશરે; મા અંબાજી. ૨

માગશર માસે મન મળવા અકળાયરે, મા
 અંબાજી; તારી ઈચ્છા કરતાં અંબા દીન
 વહી જાયરે; મા અંબાજી. ૩

દીન વહીજાયને આશા મુજને મોટીરે, મા
 અંબાજી; તારા રંગ મંડપમાં હું નવ આવી
 ભોટીરે; મા અંબાજી. ૪

પોષ માસે મુજને મળવા શોશરે, મા અં-
 બાજી; મુજ રાંક હીપર શો ધરવો માજી
 રોશરે; મા અંબાજી. ૫

રોશ ન ધરીએ તમે છો દેવી દયાળરે, મા
 અંબાજી; નેનું નામ ધરવે સેવક જન
 પ્રતીપાળરે; મા અંબાજી. ૬

મહા મહીને કાંઈ વરત સાંભળ્યાં તમારાંરે,
 મા અંબાજી; મા શું જીવોછો કુડાં કરમ
 અમારાંરે; મા અંબાજી. ૭

કુડાં કરમતી કરાણી છે મધ્યાનરે, મા અં
 બાજી; તારાં દરસનનું મને મોટું અંબા

ધ્યાનરે; મા અંબાજી. ૮

શાગાણુ માસે ફરી ફરી હાલટે અંગરે. ૯

અંબાજી; રંગ ભરયાં મનડાં નવ કરેશા
ભંગરે; મા અંબાજી. ૯

જાંઝ ન કરેશા તનકું અમાફું તલખેરે, મા
અંબાજી; ચીત અમાફું ચરણે આવી
અટકેરે; મા અંબાજી. ૧૦

અર્ધતર મહીને ચીંતા મુજને ઝાઝીરે, મા
અંબાજી; જનમ ધરી નવ તીરખ્યાં અંબા
માજીરે; મા અંબાજી. ૧૧

નવ તીરખ્યા મેં અંબા અકળ રવફરે, મા
અંબાજી; મા વળતાં કયાંથી દેખીશ માનાં
ફરે; મા અંબાજી. ૧૨

વર્ષશાખ મહીને વરસ જાય દેહ નાઠીરે
મા અંબાજી; મા હવે વળતી વળા રહીછે
માઠીરે; મા અંબાજી. ૧૩

વળા માઠી માયે મોટું દુઃખરે, મા અં-
બાજી; વળતાં કયાંથી દેખીશ માનાં મુખરે;
મા અંબાજી. ૧૪

જેઠ માસે મુજને તેડા ઠેઠરે, મા અંબાજી;
નહીં તેડા તો જીવન જાશે વેઠરે; મા અં. ૧૫

વેઠ જાશેને મીઠયા થાશે જન્મરે, મા અંબાજી;
ભાગ્ય નથી પણ ઝોઘાં મારાં કરમરે;
મા અંબાજી. ૧૬

અશાડ માસે અટક ન ધરીએ માંનરે, મા
અંબાજી; તારાં દરશન માટે તલસે માફ
તંનરે; મા અંબાજી. ૧૭

તન તલસે ને દયા ન આવે મારીરે, મા
અંબાજી; મા દયાલુ દીલથી શું મુકાછો
કાઢીરે; મા અંબાજી. ૧૮

આવણુ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારેરે, મા
અંબાજી; મા ઈચ્છા હોય તે આવે તારે
પારેરે; મા અંબાજી. ૧૯

મા સંઘ ભરાય ને સહિને ઈચ્છા થાયરે, મા
અંબાજી, મા પાપી હોયતે નીશચે પાવન
થાયરે; મા અંબાજી. ૨૦

ભાદરવામાં શીદને મંત્ર ભમાવોરે, મા
અંબાજી; તારાં દુરલભ દરશન આપી તાપ
સમાવોરે; મા અંબાજી. ૨૧

તાપ સમાવી શીતળ કરજો છાંયરે, મા
અંબાજી; શીશ નમાવતાં પ્રાયશ્ચીત પ્રતે
થાયરે; મા અંબાજી. ૨૨

આશો માસે અરજ સાંભળે વહુલીરે, મા
અંબાજી; મા આરાસુરમાં કરો આનંદની
હુલીરે; મા અંબાજી. ૨૩

હુલી કરીને પુરો મનની આશરે, મા અં
બાજી; મા સેવક જનને તેડા તમારી પાસ
રે; મા અંબાજી. ૨૪

બારે મારા પુરણ કીધા માતરે, મા અંબાજી;
મા વીશમપરી વીરવાસ ન કરશો ઘાતરે; મા
અંબાજી. ૨૫

તરમે મહીનો પુરુષોત્તમ કેહેવાયરે, મા અંબા
જી; મા હરી પ્રતાપે પુરુષોત્તમ સહી ગાયરે;
મા અંબાજી. ૨૬

આરાસુરમાં નીત્યે આનંદ થાયરે, મા અં
બાજી; કરનોડીને બાપુ સેવક ગાયરે; મા
અંબાજી. ૨૭

દવારકાના મહિના

કારતક મહીને એથું કીધું કામરે સામળીઆ,
અબળાને તરછોડી આલ્યા ગામ મારા સાગર
કેની આથે હુતો જઈને રહુરે સામળીઆ,
નામનીઆની ચીકા કેને કહું મારા. સાગર

વાલા તે તો ઘણી કરી છે વાતરે, સાં
 અંતરમાંહે જુઓ તપાસી વાત મારા, સાં ૦૩
 આ નોધારીનો નાવલીઓ પરદેશરે, સાં
 વહેની લાહ્યો લાગી આળે વેશ મારા સાં ૦૪
 જુવાનીનું પુરવહીને જાયરે સામળીઆ,
 ફહારેને દીવસેતે ઓધું થાય મારા સામ, ૫
 અજાણુ તો પ્રીત એમ શું નાડીરે સામળી,
 જાતાની વેળાએ છેકળ તોડી મારા સામ ૦૬
 વાયદે તો આવી દરશન દેનારે સાં
 ફવારકાંના રવામી અમને મળેના મારા સા, ૭
 માગશર મહીને કંઈ પેરે હું રહુરે સામ ૦
 સુખડાંને દુઃખડાં તો કોને કહુ મારા સામ ૦૮
 પેણી વીના તો ઘેલી હું તો થાણીરે સામ ૦
 આ મેલ્યુંને સંતાડ્યું ભુલી જાણી મારા, ૯
 ઘણીજ મુજને આવી ધારણુ દેનારે, સાં
 કાંઈ મીઠલડી વાતોતો મુજને કહેના
 મારા સામળીઆ, ૧૦
 વનમાળી તું તો લીલાનો સાથીરે, સાં
 ફીડીનો તે ઝાલ્યો કેમ રહે હાથી મારા સાં ૦૧૧
 અમે તમારા દાસજડાં તો થઈએરે સાં
 મોટાને ઠેકાણે કાંઈ નવજઈએ મારા સાં ૦૧૨

દયા હૃદ આમાં કાંઈક તમે તો લાવોરે સાં
 પ્રીતલડી જાણીને ઘેર આવો મારા સાં ૧૩
 બે મહીનામાં વરષ ગયા છે લાખરે, સાં
 દવારકાના રવામી દરશન દાખ મારા સાં ૧૪
 પોષ માસે ના આવોતો મરીઝ્યેરે, સાં
 વીખડાંને ખર્ચને તો ઘાતો કરીએ મારા સાં ૧૫
 મુજ તેં તો કાપ્યાં છે આજરે, સાં
 લંપટને તો કશી ન આવીલાજ મારા સાં ૧૬
 ભવસાગરમાં યુડી હું તો જાહીરે, સાં
 કોનાને ચાલવડા તાણી સાહી મારા સાં ૧૭
 તમ વીનાતો કયાંથી લીને લાભરે, સાં
 તલે તો ધરતી ને ઊપર છે આજ મારા સાં ૧૮
 ચુક અમારી નજરે સીછે ચઢીરે સાં
 કઠણ હૃદયાના થઈને ગઆ વઢી મારા સાં ૧૯
 જીવડો અમારો વ્યાકુળ તેં તો કીધોરે, સાં
 પડતાને ઊપર તો પાય દીધો મારા સાં ૨૦
 કુકું તેં તો મુજશું કીધું કામરે, સાં
 મહા મહીનો તો એલેવેલે જાયરે સામળીયા,
 શીયાળાની ટાઢો મુજને વાય મારા સાં ૨૨
 સુંતાંને બેઠાં તો સુંતું લાગેરે સામળીયા,
 સુખડાને સ ભારી બાણ વાગે મારા સાં ૨૩

હીન હવે તો મડવા માંડ્યું કેરે શા૦
 મેજલડી સુનીછે લાવો મેરે મારા શા૦૨૪
 હીમાલો તો હાલ્યોને અતી હીંડ્યોરે શા૦
 દાહલા દીનની લાગો મારી લીંડ્યો મારા શા૦
 કઠણુ વેળાના આવી સંકટ હરનારે શા૦
 વીનતાને તો વાલ કરીનેવરનો મારા શા૦૨૬
 ટળ વળતાને ચાણી તમે પાવોરે શા૦
 શીયાલો ગાળવાને ઘેર આવો મારા શા૦૨૭
 વીરવાશીને વર્ધને ત્યાં રહ્યોરે શા૦
 દવારકાંના રવામી મુઘાં થયા મારાશા૦ ૨૮
 શાગણુ મહીને પ્રેમ વાડી રહીછે શેરીરે શા૦
 ઘેરઈયા રમેછે કેસર ઘોળી મારા શા૦ ૨૯
 વંદરાવનની વેલો સરવે ફુલીરે શા૦
 લીલીને રહીછે કાંઈ ડાલો જુલી મારા શા૦૩૦
 દવના લાગ્યાં વન થયાંછે લીલારે શા૦
 ફુલડીયાં ફુલ્યાંછે રાતાં પીળાં મારા શા૦૩૧
 આંખલીએ તો મારે છે રૂડી રીતેરે શા૦
 આવળીયા તો ફુલયા પુરણુ પ્રીતે મારાશા૦૩૨
 આ રતમતો આંખનતાના આવોરે શા૦
 કાગળીયો લખો કે કાંઈક કાવો મારા શા૦૩૩
 કાહ્યાને તો કહેવું ન મડે કાંયરે શા૦

બીડયાને બળીએછીએ રૂદીયામાંય માં ૩૪
 વીરહ તણાતો ભીતર ભડકા લાગેરે શાં
 દવારકાના સ્વામી સુતા બાગે મારા શાં ૩૫
 અર્ધતર મહીને અંત્યામાંતો રૂરે શાં
 ઠારણ માણં ઠારે ત્યારેઠરે મારા શાં ૩૬
 આ દુખડાંતો સુખે મેંતો સહ્યાંરે શાં
 કઠણ હર્ધયાના એવા કેમ થયા મારા શાં ૩૭
 ઊનાળાનો તડકો આકરે લાગેરે શાં
 ધરતીને ધીકિછે કામ બાગે મારા શાં ૩૮
 મોહતણા તો ભડકા મુજને લાગેરે શાં
 ઘરમાંહું જઈને ઊંડા આધે મારાશાં ૩૯
 વાલા તારી કુપતો કરમાયરે શામળીયા,
 સંઘ્યાં વીનાતો સુકાઈ સુકાઈ બાય મારાશાં
 ધુતારાને વાર ન લાગી જાતારે શામળીયા,
 નમેરાને દયા ન આવી વાતાં મારા શાં ૪૦
 છ મહીના તો અર્ધતર મહીને થયારે શાં
 દવારકાના સ્વામી ક્યાં ગયા મારાશાં ૪૧
 વર્ધશાપે તો વાર તમને લાગેરે શાં
 અબળા નારી તરત પ્રાણ તે ત્યાગે મારા શાં
 ગોકુળ આવો ગીરધારી તમે આલીરે શાં
 માતલડીએ તો આપણુ કરીએ વાલી મા

૨૧ શામળીયા, ૪૪

સંસારી તો મુજને મેહિણાં મારેરે શા૦
કાનુડો સહી કહી પોકારે મારા શા૦ ૪૫
કે મુજને મેલીને તો ગયારે શામળીયા,
કુળજાના બેલીડાજઈને થયા મારા શા૦ ૪૬
ચી તબુ તે તો મારા મનમાં રહ્યુરે શા૦
આણચીતબુ તે આગળ થયું મારા શા૦ ૪૭
શું કરીએ બાઈ કરમતણાછે ભોગરે શા૦
આ વેળામાં કંથ તણા વીજોગ મારાશા૦ ૪૮
હિલી હિલી અરજ કરું છું તારીરે, શા૦
દવારકાંના રવામી નાજો ધારી મારાશા૦ ૪૯
નેઠ મહીને તો વાવલીઆ ઘણા વાયરે, શા૦
તાડણીને તાલાવેલી થાય મારા શા૦ ૫૦
પંખીડાંતો પાવસ જઈને બેઠારે, શા૦
માળાતો ઘાલીને પ્રીતિ પેઠાં મારા શા૦ ૫૧
પરદેશીતો પરદેશથી આગ્યારે, શા૦
સમાચાર કોઈ તમારા નવ લાગ્યામારાશા૦ ૫૨
મજુરાના વાસી તમે થયારે શામળીયા,
ગોકળીયાને જાણો ત્યાં શું રહ્યા મારા શા૦
આધું પાત્ર કંશતણીછે દાશીરે શામળીયા,
ધુતાવીએ રાખ્યાં રંજ વીલાસી મારાશા, ૫૪

અતુર હોયતે સાફ નરસું જાણે, શા૦
 વીવેકીતો મનમાં વાતો આણે મારા શા૦૫૫
 દયા કરીને દુઃખ અમારાં કાપે, શા૦
 દવારકાંના રવામી સુખડું આપો મારા શા૦૫૬
 મારા અશાંતે ચોમાસું ભરપુરે, શા૦
 વરસાળી આજ્યો તે નોનો ઊરમારા શા.૫૭
 મધુરો મધુરો મેવલીઆ તો વરસે, શા૦
 ઝડીઆને લાગીતો જીવ તળસે મારા શા.૫૮
 નાની મોટી નદીઆનાં ને નીરે, શા૦
 વહીને ચાલે છે દરીઆ તીર મારા શા૦ ૫૯
 જ્યાં જાડી ત્યાં જળ તણા નહીં પારે, શા૦
 ધરતીઆંતો સજીયોછે શણગાર મારા શા૦૬૦
 મોર દાદુર ખાલે છે મોટા વનમાં, શા૦
 જપઈયો તરરયોછે એવા દનમાં મારા શા૦૬૧
 એવી ટેક હોય તો એને મળજારે, શા૦
 પ્રેમી જનના રનેહી વેલા વળજો મારા શા૦૬૨
 પંડ પડે પણ ખીજાને નવ લજીએ, શા૦
 દવારકાંના રવામી સુખડાં સજીયે મારા શા.૬૩
 શ્રાવણ મહીને સરવડીયાં તો પડે, શા૦
 મેવલીઆ જાનેછે વાદળ ચડે મારા શા૦૬૪
 આડી અવળી વાદળીઆ તો ધાયે, શા૦

કાળા પીળા હું ગરીબા દેખાય મારા શા.૦૬૫
 વીજળી ચોના ઝબુકા બહુ થાયરે સામળીયા,
 જીવતીએ તે જરા ન જોયું જાય મારા શા.૬૬
 ધરતી હીપર જળ તણા નહીં પારરે શા.૦
 યગ માંડવાને નથી એકે ઠાર મારા શા.૦૬૭
 વળગેલાને વાટમાં નવ મેલોરે શા.૦
 ચરણ કમળ થી પળ અળગાં નવ ઠેલો મારા શા.૦
 દન રજનીતો આજમાં જાયરે શા.૦
 તમ વીના મેં તો નવ રહેવાય મારા શા.૦૬૮
 અવગુણનો તો એકે નથી પારરે શા.૦
 દવારકાંના રવામી કરનો વહાર મારા શા.૦૬૯
 ભણું થયું ભાદરવો ભલે આંચોરે શા.૦
 સુદરીના મનમાં તો સારો ભાંચો મારા શા.૭૧
 સર્થયર બેઠી લજ્જન હું તો કરતીરે શા.
 કાનુડાનું ચીતવન ચીતમાં ધરતી મારા શા.૭૨
 એવામાં તો રવપણું મુજને થયુંરે શા.૦
 ઝળહળ રૂપ આવીને હિલું રહેયું મારા શા.૭૩
 ભાવ કરીને હોતે મુજને ભેટયારે શા.૦
 રંગ વધાર્યો શોક સરવે મટયો મારા શા.૭૪
 સોહજ તણું તો સાડું લીધું સુખરે શા.૦
 ઘણા તો દીવસની લાગી લુખ મારા શા.૦૭૫

જનમ જનમની લાવટ મારી ભાંગીરે, શા.
 એવામાંતો ઝઝક કરતી જાગી મારાશા ૦૭૬
 પાતળીયે તો પુરણ કીધી મેરરે, શા ૦
 દવારકાંના રવામી આવો ઘેર મારાશા ૦૭૭
 આશો માંસે દીવાળીછે મારેરે, શા ૦
 દીવાને કીધાછે સઘલે દુવારે મારાશા ૦ ૭૮
 નપા કરીછે માવાજીએ આજરે, શા ૦
 સારથું ને સુધારથુ મારું કાજ મારાશા ૦૭૯
 પુરવ જનમની વાચા તે તો પાળીરે, શા ૦
 નપા કરીને વેળા મારીવાળી મારાશા ૦૮૦
 ફુલીને શરૂં છુ આનંદ અંગેરે, શા ૦
 મોતીરે વધાવુ સર્થયર સંગે મારાશા ૦ ૮૧
 સવંત આઠાર ને વીશ કારતક સારેરે, શા ૦
 એકાદશીયે પુરા મહીના ધાર મારાશા ૦૮૨
 ગુરૂતણી કીરપાએ મેં તો ગાયારે, શા ૦
 સંતો સુણા અધીક મારી માયા મારાશા ૦ ૮૩
 સોવક તારો રવામી પાસે રહેછેરે શા.
 કરજોડીને દારા દવારકો કહેછે મારા શા. ૮૪
 શીખે સુણને નીત્ય કરે અમાંશ શા.
 જીનમંડળમાં સદાય તેનો વાસ મારાશા ૦ ૮૫
 પુરશોતમ માસે અઢળક ઢળીયારે શા.

(૩૮)

સુખડાના સીધુતો વેલા વળીયા મારાશાબ્દક
 માનનીયો તો મળીને મંગળ ગાયરે શાબ્દ
 આનંદને ઓછવ ઘણરે થાય મારા શા. ૮૭
 તરીયા તોરણ મંદીરીએ તો મળકરે શા.
 માતીડાની સેરો માંહી લળકે મારા શા. ૮૮
 ચારે ખુણે કસતુરીની ક્યારીરે શા.
 ચંદનની તો ઓકળીએ દીસે સારી મારાશા.
 ઓકમાં તો રોચાળ્યાછે રોષરે શા.
 વારી તારા લટકા ઊપર ઓપ મારા. ૯૦
 આરગ કપુરની આરતી સદા થાયરે શાબ્દ
 સુણતાં મારી કુબટ ખુધી જાય મારા. ૯૧
 ઓક ઊપર ખેઠા દીનોનાથરે શાબ્દ
 દવારકાંના રુવામી આવ્યા મારે હાથ માહર

તુળશીના મહિના.

ધનધન પાટણ ધન ધન ગામ, ધન તુળશી
 તારૂં ઊતમ નામ; સાંભલો ગુણવંતા. ૧
 અપારે તુળશી રોષ રોચાવે,
 દેવ દામોદરને નીદરા ન આવે; સાંબ ૨
 આવણે તુળશી દોદારે પાને,
 હરખ્યાશ્રી નારણ તુળશીને નામે; સાંબ ૩

ભાદરવે તુળશી લેરેરે જાય,
 કંઠે સોવરાવે શ્રી જાદવરાય; સાં૦ ૪
 આશોએ તુળશી આશા વલુંધ્યા,
 દેવ દામોદરે ખાળામાં લીધાં; સાં૦ ૫
 કારતકે તુળશી ખાળ કુંવારી,
 લગ્ન નીરધારીને પરણ્યા મોરારી; સાં૦ ૬
 માગશરે માહાવટડે ઠરીઆ,
 શીયાલે તુળશીનાં આણારે કરીઆં; સાં૦ ૭
 પોષ માસે પડ્યારે પોકારે,
 તુળશી વના સુનો સાંસાર; સાં૦ ૮
 માહા મહીને શુધ યુધ ન ભુલે,
 તુળશી વના ત્રીલોચન કુલે; સાં૦ ૯
 શાગણે શાગ ખેલેરે ગોવંદા,
 પગરે પાવટડે હરી લેલાવટ ચ દા સાં૦ ૧૦
 અર્ધતરે અંત ખોલે હિંડાળા,
 હીંચકે હીંચે શ્રી કરનજીગોરા; સાં૦ ૧૧
 વર્ષશાખે ખીલી કુલવાડી,
 આળેને ખોલે મેં રમત માંડી; સાં૦ ૧૨
 નેઠ માસે તુળશી કરમાયાં,
 સોલસે ગામીઆ પાણીડાં આહ્યાં; સાં૦ ૧૩
 તુળશીને ક્યારે ઘીના દીવલડા,

હરીહરી કરતાં જાય એના છવડા; સાં ૦૧૪
 હું તમને પુછુ મારી તુળશીરે માતા,
 કુણતારી માતાને કોણ તારો પીતા; સાં ૦૧૫
 ધરતી મારી માતાને આલ મારો પીતા.
 દેવકી મારી સાસુને કરન ભરથાર, સાં ૦ ૧૬

થોભણદાસના મહીના.

કારતકે કોડામણીરે, શીલો પુનમકરે અંદ
 વાલા રાધાજી કરે હરીની વીનતીરે.
 ચરણ રાખો ગોવંદવાલા, ૧
 માગશરે મેલી ગયારે, પેણી ગયા ચરદેશ
 વાલા; ભર નોખનમાં લામનીરે, અખળા
 ખાલે વેશ વાલા. ૨
 પોષ માસે પુછામણીરે, સાંભળ સર્થ અર
 વાત વાલા; શ્રી કરણ આજ્યા દવારકારે,
 મોળસે ગોપીના નાથ વાલા. ૩
 માહા મહીને મન માહરે, ચીતકું વ્યાકુ
 થાય વાલા; શમળાં લાગ્યા શ્રી રામનારે,
 દીઠા જાદવરાય વાલા. ૪
 શામળ માસે રૂકીઆરે, વાગેછે તાલ-
 મરદંજ વાલા; મધુરી શીવાય વાલો બાં-

સળીરે, હુણી ખેલે જોવ દ વાલા. ૫
 ચર્ધતરે ચીંતામણીરે, ના આબ્યો નંદકુ
 માર વાલા; કોઈ લાવે પીંડીની વધામણીરે,
 આપુ એકાવળ હાર વાલ. ૬
 વર્ધશાખે વન વેડીઆરે, વેડીછે દાડમ દરાખ
 વાલા; કોયલડી ટણિકા કરેરે, શરવો લાગે
 એનો સાદ વાલા. ૭
 ગેઠ મહીનાનાં રણુ તપેરે, નેવા ઊનાળાના
 તાપ વાલા; લંકામાં જવાળા પરજલેરે,
 ઊભા રહો રઘુનાથ વાલા. ૮
 અપાડ માસ ભલે ઊલટયોરે, થાય વીજ-
 નાએના વેગ વાલા; ભલીરે ઊલટી મેની
 ચાદળીરે, વરદયા ખારે મેઘ વાલા. ૯
 શાવણુ વરસે સરવડેરે, નદીએ નીરમળ
 નીર વાલા; ભીન તે રાણી રાધીકારે,
 ભીંજાય દખણીનાં ચીર વાલા. ૧૦
 ભાદરવો ભલે ગાજ્યોરે, શીતળ ચઢ્યાં
 વીરોષ વાલા; ગોરાદે ભીંજાય ઘર આંગણ
 રે, પીંડિયો ભીંજાય પરદેશ વાલા. ૧૧
 આશો માસે દીવાલડીરે, સને સુંદરી
 સણગાર વાલા; લેલાટટીલડી સોહયામ-

છીરે, કંઠે એકાવળ હાર વાલા. ૧૨
 બારે માસ પુરા થયારે, આવેલો અદેક માસ
 વાલા; ગાય શીખેને સાંભલેરે, વીનવે થોભ-
 છુદાર વાલા. ૧૩

મહિના

કારતક મહીને મેલી ગયા, હરજી હર્ધયામાં રા
 ખો દયા; ગોકુળ કેમ કરી રહેવાય, વાલમ
 વહેલા પધારજોરે. દેક.

માગશર મહીનેરે મહાલતાં, હરીને આં
 ગણીએ બોલાવતાં; કરતાં વહાલપણાની
 વાત, વહાલમ વહેલા. ૨

પોરો પ્રભુ ગયા પરદેશમાં, મેલી અબળા બા
 બે વેશમાં; સુતાં સુને નવ સહેવાય, વાળ ૩
 માધે મોહનજી મન સાંભરે, ગાયીની આંખડી
 એ આંસુ ઢલે ; સુનો વહાલા વના સંસાર,
 વાલમ ૪

શાગણ મહીને વન ફુલી રહ્યાં, રમતાં ર
 શીઆની ભુલી ગયાં; રશીયા શેણે અઢાવો
 રીશ; વાલમ ૫

અર્ધતર મન અંચળછે માહરે, હુતો દયા

ન ધરૂં પ્રભુ તાહરૂં; ઘડી એક જુગ અર
અર જાય, વાલમ ૬

વર્ધશાખે વાટડીયો નોઈ વળી, પોતે આલે
પાવડીએ ચઢી; સુના જળજ મનાંના ઘાટ, વા. ૭
જેઠે જીવન નોવા નીસરી, સજવા સાણગારો
વીસરી; ગીરધર ઘડીએ નવ રહેવાય, વા. ૮
અસાહે છે આશા જીજનારને, મોહન મનમાં
વાત વીચારને; પ્રીતમ આવે રહેશે પ્રાણ, વા. ૯
શ્રાવણ શેરડીયો શોધીવળી, દીઠી મેં ન તમારી
મંડળી; મેં નવ દીઠા નંદકુમાર, વા. ૧૦
લોચન ભાદરવે ભાવી રહ્યાં, વહાલા વચન
તમનેશાં કહ્યાં; વીનતા જુએ તમારી વાટ, વા.
આસો મેં જાણ્યું હરી આવશે, તીયારે દીવા
ળી દીલ ભાવશે; દીપક થાશે ઘેરે ઘેર વા. ૧૨

દલપતના મહિના.

રાગ આધવજના સંદેશાનો.

કારતક મહીને અબલા કહે છે કંથને, હવે
શીયાલો આવ્યો રવામી નાથનો; હીમાલુવા
વહાયરે હલકી ટાઢડી, શું શોધો પરદેશ
જવાના સાથનો; એ મહીને નવ જઈએ

પીયુ પરદેશમાં. ૧
 માગશર મહીને હોસ ઘણી મનમાહેર,
 રશીયાસંગ રથ્યાત્રી માગમ રાતળો; ઘુંઘટડો
 કાઢીને ઘર આગળ ફરું, પીયુમેલો પરદેશ
 જવાની વાતળો; એ મહીને. ૨
 પોરોને અમળાને પીયુરે પરહરી, તે નારીનાં
 પુરણ મળીયાં પાપળો; માસરીએ રહીને તે
 ચું સુખ ભોગવે, મહીયરમાં તવ ગોઠ
 માને બાપળો; એ મહીને. ૩
 મહા મહીને તવ કરીએ નાથ મુશાફરી,
 ઘડીં સારે જઈ લાવો ખારી બારળો; વહુંચી
 ને જમચુંદે મારા વહાલમા, જરૂર નહીં
 બાવાઘડીં ઘરથી બહારળો; એ મહીને. ૪
 શાગ રમે શાગળમાં નરને નારીયો, ઘેરઘેર
 નડીતમ કડીતક તવલાં થાયળો; ને નારીનો
 નાવલીયો નાસીગયો, કહો તેણે કયમ નજરે
 ભોયું બાયળો; એ મહીને. ૫
 ચઈતરમાં ચતુરને પંથ ન ચાલવું, નો ઘેર
 નારી સારી ચતુરસુબાળળો; વહાલપને
 વચનેરે પીયુને વશ કરે, નીરધારયાં તે પડયાં
 રહું પરીયાળળો; એ મહીને. ૬

(૪૫)

વાવલીયા વહાયારે પીયુ વઈશાખના, રજ
ઉઠને માણુકમેલું થાયના; નથનીનુ મોતીરે
હીરો હારેનો, કહો પરહાયે ક્યમ તે
ધીરચો જાયના; એ મહીને. ૭

જોડેતો પરદેશે જાણું દોહલું, ધોમ ધખેને હહો
નવી લુ વહાયના; કોમળછે કાચારે મારા
કંથલ, વણુ સીચ્યાં જયમ ફુલડીયાં
કરમાયના; એ મહીને. ૮

આંખર ધન છાયોરે માસ અશાંદનો, મોર
ખાલે મે વરસે મુશળ ધારેના; કચરાને કાદ
વરે મચીયા મેદની, થંખી માળા ઘાલે ઠારો
ઠારેના; એ મહીને. ૯

જાવણુમાં શીવ પુલ્લને સુખ માગીયે, વહાલાં
નો નવ હોનો કદી વીનાગના; ઊમીયાના
રવામીલ આપો એટલું, સાસુના જાયના
નીત સંજોગના; એ મહીને. ૧૦

ભાદરવો ભરનોખનનો ફરીનહીં મલે, વહી
જાશે જમ નદીયો ફેરાં નીરના; એવારે
દીવસ નવ એળે કાઢીયે, વાત વીચારી
જુઓ નણુદના વીરના; એ મહીને. ૧૧
આશોના દીવસતો અતી રળીયામણા, ખાણું

પીયુ, કરવા નવલા ખેલના; લેખાં ખેસી
જમીએ રમીએ સોગડે, છાતીમાં લીડીને
રાખુ છેલના; એ મહીને. ૧૨

માસઅધીકમાં અધીકપણે શું કીઝીયે, રહ્યા
જાડીને નેણ સંગાથે નેણના; જેમ ન ધુટે
ધુટે કાચ ખીલોરનો, દલપતના પ્રીતમંછા
જાણ પ્રવેણના; એ મહીને. ૧૩

ભુમાનંદના મહિના

સખી કારત કેમ કરી જાય, મોહન મેલીગયા;
ખાલી મંદીર ખાવા ધાય, દીવસ દુખના
રહ્યા.

સખી સુનીદિખીને સેજ, અંતરમાં અતી બલે;
મેલી પીયુ ગયા પરદેશ, શોક શેણે ટળ .

સખી પણ જુગ નેવી જાય, જીવત કેમ નીસરે;
દીધાં સુખ દેખાડીને હેત, વીસારયું ન વીસરે.

સખી દીલમાં લાગ્યો દાહ, પડી હું પરજલું;
હવે ભુમાનંદનો નાથ, આવે ક્યારે મહું. ૧

સખી માગશરેમાહાદુખથાય, પીયુગયા પરહરી
નથી સંસારમાં સુખ લેશ, વાલા વીનાગેકરી.

સખી વારી વીનાનાં મીન, શેણે થાય સુખીયાં;

તેમ તલશીને પડશે તંન, દાડણુ અમે દુખીયાં.
 કહું પીયુ પીયુ પોકાર, ઊભી નોહી વાટડી;
 માફ થઈ ગયું વજર શરીર, ન રહે છાતડી.
 સખી નેણુ માંસ વરસેનીર, આગ જલે અંતરે;
 ગયા ભુમાનંદનો નાથ, નાખી પરતંતરે. ૨
 સખી પોસે પીયુનો વીનાગ, લાવશે લીજીયે;
 હવે દીલના દુખની વાત, કોની આગે કીજીયે.
 સખી સુના ચઢીદે લોક, ચડે મારી નજરે;
 હવે સજીયે શા સણુગાર, ન આવે મજરે.
 મને ઊતારી ઊંડે કુચ વરત વાઢી ગયા;
 મેલી અખળા એકા એક, એને ન આવી દયા.
 ગયા પુરી પીંજર માંય, ઝુરી ઝુરીને મરું;
 આવે ભુમાનંદનો નાથ, તો દરશન કહું. ૩
 આજ્યો મહા દુખનો દરીઆવ, પાર કેમ પામી
 યે; મને મેલી તેને મધ્ય, તણાતી રવામીએ.
 તોય પાપી પ્રાણ ન જાય, દોષ કેને દઈએ;
 તેતો વેરી વીધાતાનો વાંક, એમ સમજી રહીયે
 સખી ઊછેરી અમરૂત પાઈ, લીડીને ભુજમાં;
 તેણે કર્યો અમારો ત્યાગ, તેતો વાંક મુજમાં.
 સખી પીયુ રીઝાબ્યાની રીત, વાલે બહુ વાવ
 ડી; ભુમાનંદ કહું એનો શો વાંક, મને નવ

આવડી.

૪
સખી કુલ્યો શાગણુ માસ, વસંત વહી જાયછે
હવે કે સંગ ખેલું શાગ, ઊચાર એ થાયછે.
વાલો બાંધી વસંતી પાગ, સુંદર છોગાં મેલતા
ગલે પેહરી ગુલાબના હાર, રંગે શું રેલતાં.
ભરનોબન માડુ જાય, વરૂથા વાલા વના;
હવે શો કરીયે ઊપાય, થાય બખશીસ ગના.
સખી હુણી હૃદયમાંય, વાલા વીનાગે બલે;
દેખુ ભુમાનંદનો નાથ, શોક ત્યારે દલે. ૫
સખી ચર્ચતરેચીતમાં કોમ, અતીશય થાયછે;
મારે ખીયુ વીના પળ એક, જુગનેવી જાયછે.
સખી મોહનમળવાની એક, અંતરમાંધાંખડી;
નોઈનોઈ જીવનની વાર, ખોઈમેંતો આંખડા.
સખી અબળા એકાએક, મરીશુ રડવડી;
કેમજાહી ખીયુની પાસ, દીશા એકે નવજડી.
સખી વીરહવતીને તાપ, અંતરનોત્યારે દલે;
જ્યારે ભુમાનંદનો નાથ, ભીડી ભુજમાં મલે. ૬
સખીવર્ધશાખેવળ્યાવન, વાલોહજીનવવળ્યાં;
નાવે નીંદરાનલાવેઅન્ન, ક્યારે થાશે ભેળ્યાં.
અતી અંતર વીરહનો તાપ, ઊપર ભુ વાયછે;
શેણે શીતળ થાય શરીર, ઊચાર એ થાયછે.

મને મેલી મહાવનમાંય, હુડી હાલી ગઈ;
 મારા દીલના દુઃખનીવાત, કેને જાએ કહી.
 સખીએકેનરહ્યોઆધાર, કયાંજઈનેથોલીયે
 હવે ભુમાનંદના નાથ, વીના શું શોભીયે. ૭
 સખી નેઠેજગજીવન, મને મેલી ગયા;
 મેંતો કર્યો અતી કલપાંત, તોએનાવીઢયા.
 સખી અખખાનું શું નોર, ચાલેજે રાખીયે;
 યઈ નાથ વીનાનાં નીરાશ, નીશાસાનાખીયે.
 સખી પીયુંસંગરમવાનીહામ, હઈયામાંરહી
 ખોઈરશીકશીરોમણીરયામ, કંગાલહુ થઈ.
 કાઠી સુખ સાગરથી ખાર, નાંખી દુખદરીયે;
 હવે ભુમાનંદના નાથ, વીના શું શોભીયે. ૮
 આવ્યો અપાડ અમકે વીજ, ગાનેમેઠીલાઝરે;
 ખાલે અપઈયા દાદુરમેર, કોયલ ટહીકા કરે.
 કોરે કાળજ એના ખોલ, અંતરમાં ઊડાંગરી;
 ચલીધોર અધારી રાત, વીતે શેણ કરી.
 નવ નોખન એલેજાએ, પીયુને કયારે મલુ;
 અતીઅંતર વીરહનો તાપ, તેણે હુતો બલુ.
 દેખીધન સજી સણગાર, ધરા નીલી થઈ;
 નાળ્યા ભુમાનંદનો નાથ, તેણે હું સુકી રહી. ૯
 સખી સરાવણે વરસાદતો, વરસે સરવડે;

તેણે નાન્યાંનદીયે પુર, સરોવર ભરયાંજળવડે .
 પાકયાંતરણવેલીયોઅન્ન, સરાઆવીસહુને;
 પીયુવીના પતીવરતાનાર, દેખે દુઃખ બહુને;
 સુનેમંદીર અબળાં હુ એક, જાયકેમ જામની;
 બાલેતંમરાં અંધારી રાત, કંતવીત્રાંકામની
 અમને અંધુર અમરતયાઈ, રાખ્યાંછે સુખાયાં
 હવે ભુમાનંદના નાથ, વીજાના દુખીયા. ૧૦
 સખી ભાદરવે ભરપુર, નદીઓ જાયછે;
 તે તો સાગરનો સંજમ, થવાને આયછે.
 મને પીયુંમળવાની પ્યાસ, અંતરમાં તોધણી;
 થણુ કેમ કરી થાય મેળાય, ન સરજી પંખણી
 સરદરુમા આવોજોશામ, રંગેભરયાં રમીયે
 પાકયાંસરવે નવાંનવાં અંન, જમાડીને જમીયે
 સખી સોભેનહો શણુગાર, અંગે તે શુધરું;
 હુંતો ભુમાનંદના નાથ, વીજાઅડવી ૧૩. ૧૧
 જાય હિતમ આસો મારા દીવશ દીવાળીરે;
 ઊભીજાઊજીયણુતી વાટ, મારગસામુંભાળીરે
 લખુંકાગળકોયલઈજાઓ, આપોમારાનાથને
 હુંતેકેમ કરીરાખુંપ્રાણુકોરો નોડી હાથને.
 ગયા વીતી બારે મારા, સંદેશો ન મેલીઓ;
 મારા દીલમાં દુખનો આજ, રીણાવર રેલીએ

મારીવીન તીવાંચીનેવાલા, હીતાવળા આવના
 ભુંમાન દકહુનહીતોમનેનાથ, તુરતતેડાવનો૧૨

જામાનંદના મહિના.

રામ ધોળ.

જેઠે જીવણ આલીયા, નીરમોહી મારા નાથ;
 દરશનવીના દુખીયોઘણા, સરવેવરજનોસાથ;
 અંતરતાપ વીજાગનો, હુ ખારથી વહાય;
 મહ્યાવીનાહવે માવજી, જીગતુલ્ય રમનીજાય;
 ફળીયામાં ઘોડીપેરતા, ધરતાછોગલાં શીશ;
 તે દીનક્યારે દેખાડશે, હાલરીયા જગદીશ;
 પ્રાણજીવન હવે પુરીયે, હર્ષયા કેરી હામ;
 જામાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૧
 અશાહે અલમેલડા, પવનજું પુરું નોર;
 મુકીઆવી આકાશમાં, ઘન ઘટા ચારે કોર.
 હલજીત્યાં ફળ પાકીઆં, પાલવીયાં વનપાન;
 એ રતે પ્રીતમ આવીએ, કહૂણા સાગરકાન;
 યરેમ સુધારત પાઈને, કીધાં મોઢેરાં નાવ;
 મેલીને મથરાં ગયા, ન ઘટે મારા નાવ;
 અંતરમાં રહુતો નથી, એકઘડીએ આરામ;
 જામાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૨

(૫૨)

શ્રાવણ વરસે શરવણે, નદીયે નીર ન માય;
 આવો હવે અલખેલડા, મળવા મન લલચાય;
 વરસે લુલી વેલડી, અંબુ અપરંમયાર;
 કોઈક શીવ પુજાકરે, મોટે ગાય મલાર;
 હરીયાવી ડુંગર ઊપરે, કરે કઈ વરત નેમ;
 આ રતમાં અમે તમવીના, કહોનેરહીએકેમ;
 સરવે સુખ શંસારનાં, તમ વીનાછે હરામ;
 બ્રહ્મા નંદના નાથજી, આવો સુંદરસામ. ૩
 ભાદરવામાં ભુધરા, નદીયે આવીયાં નીર,
 એ રતે રહિયું નવ ઘટે, છેટે શામ શરીર;
 પ્રથવીએઅંબરપેરીઆં, નીલાં અતીનવરંગ;
 એરતે સરવે શીતળથયાં, અબળાદાનેછે અંગ;
 મધુરા બોલે મારલા, ઘન છાયો આકાશ;
 એરતે વહાલમ આવીયે, પુરો અંતર આશ;
 લટકાળાલાગી રહી, જળના આઠો જામ;
 બ્રહ્મા નંદના નાથજી, આવો સુંદરશાંમ. ૪
 સરદરતુ સોહામણી, આવીએ આસોમાસ;
 એ રતે વહાલમ આવીયે, રમવા સુંદરશામ;
 નીરમળ અંબરથઈ રહ્યાં, થયાં નીરમળનીર;
 નીરમળ નાથ પધારીએ, છોગાળા બળવીર;
 દશરાએ દળ ચાલીયાં, આંધ્યા નદીએ ઘાટ;

(૫૩)

એ રૂતુમાં અલખેલડા, વળી વળી નાહીવાટ;
 છેલછખીલા શામળા, ઠરવાનું છે ઠામ;
 જામાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૫
 કારતકમાસે કાનજી, વાટ જીએ વરજનાર;
 અંતરહીતાપો ઘણો, લોચનીએ જળધાર;
 અલખેલાવર આવીએ, હાલરીયા સુખદેણ;
 વાટજોઈ જોઈ વહાલમા, ઝાંઝાંથઈ ગયાંનેણ;
 એકાદશી પ્રખોધની, હિતસવનો ઠરાવ;
 એરતે અહીયાં આવીએ, મીઠડા ખોલા માવ;
 તમ સાફ તલખે ઘણું, સરવે ગોકુળ ગામ;
 જામાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૬
 માગશર મહીનો આવીયો, ખેડી રત હિમંત;
 પ્રીતમહજી ન પધારીયા, કોમળમારા કંથ.
 સારસડાંપણ સમાગીયાં, જયાંત્યાનોડી જાય;
 અમને મેલી એકલાં, ગયા ત્રીભુવન રાય;
 સરસ રીતે નીરમાં, ફુલ્યાં કમળનાં વરદ;
 અમને કહી ફુલાવશે, છોગાળા વરજ અંદ;
 અરજશુણા આળસ્યતનો, કરો પુરણ કામ
 જામાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૭
 પોશમહીને પ્રેમદા, હિરે વાટ હિમેશ;
 કઠણથયા કેમ કાનજી, જઈવરુયા પરદેશ;

જળથળશીતળથઈરહ્યાં, શીતળસેજસમાજ
 અંતરશીતળ નવ થયાં, વણુદીઠિ વરજરાજ;
 પંગતીમાંફરીધીરસતા, કરતાઅતીમનુવાર;
 તે દીજ અમને સાંભરે, વહાલમ વારમવાર;
 રશીયાજી તમે રીઝીને, દેતા વરત્ર ઈનામ;
 જમાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૮
 મામહીનામાં માવજી, ખોલે સંત વસંત;
 આ રતમાં અલખેલડા, કેમ નાવીયા કંથ;
 પ્રીતમ આવી પંચમી, લોક ખેલેછે શાગ;
 વહાલમતમવીનાવાધીયો, વરમત્રીયાનેવેરાગ;
 ઓરડીઆ નીચે ઓસરી, ખુબકરતા ખેલ;
 એદીજ અતીશય સાંભરે, રૂપાળા રંગ રેલ;
 અરજસુહૃદીઆવીએ, વાટજીએવરજરાય
 જમાનંદના નાથજી, આવો સુંદરશામ. ૯
 શાગજી શાગ રમાડવા, આવો પ્રાણ આધાર;
 રવામ સનેહી શામળા, વાટજીએ વરજનાર;
 નરનારી હોરી રમે, લોકની તજી લાજ;
 આવે દાણુહરીઆવીએ, રંગબીનેવરજરાજ;
 આકડીએ ચડી ચાલતા, છત્રીની કરી છાંય;
 લટક તમારી લાલજી, ચોરી ચીતડા માંય;
 અંતરજામી આવીએ, દાહલી વેળાના શામ;

ઝમાનંદના નાથજી, આવો સુંદર શામ; ૧૦
 ચર્ધતરમાસે શામળા, આવ્યા નહીં અવીનાશ
 વનરપતી સહિયાંગરી, પ્રકુલ્યાંછે પલાસ;
 ચંપા, જાય, ચંખેલીયો, ફુલી લતા અપાર;
 એરતેકેમન આવીયા, ભોગીલરમરે ભરતાર;
 આરડીયા તણી આસરી, ખુમ કરતા ખ્યાલ;
 તે દીનકયારે દેખાડશે, નટવર નંદલાલ;
 કેદીનકરશે કાનજી, આવી અહીંયાં મુકાન;
 ઝમાનંદના નાથજી, આવો સુંદર શામ. ૧૧
 વર્ધશાખે વરજ વીનતા, પંથજીએ કરી પ્રીત;
 લુઆવીહરીના આવીયા, ચીંતાવાધીછેચીત;
 કાચલડીકરે ટડુકડા, આંખે આવીછે સાખ;
 મારગસામું માવજી, નોઈ નોઈ પાકી આંખ;
 વહાય ઊંઠો વાયરો, થળજળ ઊંડાં જાય;
 તમવીનાતનઅમળાતણાં, ઊંઠાંત્રીલુવનરાય
 મળવાકારણ માનની, ધરે અંતરે હામ;
 ઝમાનંદના નાથજી, આવો સુંદર શામ. ૧૨
 બારેમાસપુરા થયા, આવ્યો માસ અધીક;
 પ્રીતમપણ ન પધારીયા, ઠરયા મથુરાંમાં ઠીક;
 અધીક નહીંને અતીઘણી, આશાહતી મનમાંય
 તમવીના સુનીસેજડી, મળવામન અકળાય;

(૫૬)

પહેલી લગાડી પ્રીતડી, રહેણુ ન ઘટે કુર;
તમવીના મારાનાથજી, હૃદયે દુઃખ લરપુર;
જામાનંદની વીનતી, હિર ધરી અવીનાશ;
મહેર કરીને આવજી, તેડી લેજોરે પાસ. ૧૩

રતનાના મહીના*

(સાખી.)

કારતક રસની કુપળી નયણાંમાં જળકાય;
અંગ સમારે રાધિકા, મનરથ રહ્યો સોભાય.
કારતક કંથ મેલી ગયા, સાંભળ સર્થયર વાત;
ગોકુળનીરે ગોવાલણી, ઘસવા લાગીરે હાથ;
વાયદા હિપરવધતા ગયા, દીવશ ગણતાંરે માસ
અમોરે વીરવાસે વળગી રહ્યા, મોહન મળ

વાની આશ;

સગારે સહોદરછે ઘણાં, નાથવીનાનીશી નાર;
જળરે કરી કેમ બોલીએ, મરતક નહીરે મોરાર
અમોરે મળતાં સુંમળી ગયાં બાકી રાખ્યું નકાય
કહેવા શરખું રહ્યું નહીં, જાણે જાદવરાય;
પુરવની પ્રીતસંભારીએ, જાણી પોતાની દાસ;
રતનાના રવામીરે સામળા, પુરો અબળાની આશ
ઓધવજીરે સંદેશડો, કહેને મથુરાં મોઝાર;
ને દહાડાના ગયા નાથજી જુરે જીનની નાર. ૧૪

(૫૭)

(સાખી)

માગસર મન મેગળ થયો, ઊંચર નહીં અરવાર;
મધુપુરમાં વાસો વશયો, અંકુશનો દેનાર.
માગસર મહીનો આવીયો, નાખ્યા ન દુકુમાર;
સંભારતાં સાંસો પડે, આંખે આંસુની ધાર;
આશાહિમેદે આવતરયાં, અળખાનો અવતાર;
કહોને અમે કેમ કીજીએ, મેલીગયારે મોરાર;
પ્રથમતો મધુકર મોકલ્યો, વાલે કાળ્યોછે જાગ;
આપણુ અળખાનેએ ઘટે, જાનો કરમનાભોગ
ઘરમાં તે હળવી હું પડી, બહાર નવરે બાલાય
કુવાતે કરી છાંયડી, કુવામાંરે સમાય;
મળતાં મોહોટ મનવરાખીએ, આવો શ્રીભગવાન
રતનાના સામીરે શાંમળા, દાને હરસનદાન;
આધવજી. ૨ (સાખી.)

પોસેતો પરવશ પડી, વરહ વાદ્યો અતી અંગ;
આશ હગુણલાગ્યો નહીં, કશી આર્યા મલુનંગ
પોસે તો પહેલા પુરમાં, જાળન બાળ વેશ;
પુરણ પાપ તેનાં મળ્યાં નોપીયું ગયો પરદેશ;
આછી પટોળીરે આઢવા, શીયાળાનીરે ટાઢ;
પાંચ પહોરની રાતડી, વાલે કીધીછે રાઢ;
સાંજ સંજોગ સજી મળ્યાં, જીવેવા હાલાની વાટ;

(૫૮)

વીસારયા કેમ વીસરે ઊભા જમુનાને ઘાટ;
ઘણુ રે ગાંઠું કરી રાખીએ, હૃદયું નવરે હાથ;
પ્રીત કરી કેમ પરહરયાં, નાખ્યા નગણારે નાથ;
બળતી બોલુ છું હું હવે, રખે રાખતા રીશ;
રતનાના શામીરે સામળા, પાયનામું છું શીશ;
આધવણ. ૩ (સાખી.)

માહામહીનેમન માહરું, આકુળ બ્યાકુળથાયા
રૂએવીનાગણુ રાધકા, એકન સુને ઊપાય;
હજી હરી શે નવ આવીયા, આખ્યો મકરમાસ
લાગ્યવીના કેમ પાખીએ, વાલાજીનો વીલાસ;
કુબજા સરખી કામત્રી, આવી હરીને હાથ;
આપે કાળાને એ કુબડી, મલી લજીછેરે ભાત;
સરખા સરખી શાહુલડી, જમુનાના હાવાળાય;
પુછને માગેરે પેમદા, મળનો જાદવરાય;
એકદુખે અમો દાઝીએ, બીજું કુબજાનું સુળ;
નીરગુણ નાગવળી લખે, દાઝા ઊપર લુણ;
દયારે દામોદર દીલ ધરી, ભેઠાશ્રી ભગવાન;
રતનાના રવામીરે શામળા, કયારે મળશેરે;
કાત; આધવણ. ૪ (સાખી.)

રાગણુ આખ્યો હે સખી, કેસું કુલ્યાં રસાળ;
રૂદેન કુલા રાધકા, ભમર કનહીયો લાલ;

(૫૬)

સઘલોશીયાલોવહીગયો, આપ્યો કાગળમાસ;
અંતરમાં અતીઊપને, હોળીરમવાની આશ;
વસંતવધાવાને હું જતી, કંકુલરીને કચોળ;
કેસરી શાગુરે પહેરવા, મુખલરીને તંજોળ;
અખીલ ગુલાલ ઊઘેઘણા, વાગેતાલ મરદંગ;
કાકીલસ ઝહરો હામણા, કંપે અખળાનું અંગ;
તરૂવર આંખો મરોરીયો, કુટ્યાં કેસુડાં વંન;
અમો અખળાને એઘટયું, મરયું મુંઝાઈ મંન;
વરીવીધાતાએ લખ્યો, વાલાતણારે વીજાગ;
રતનાના રવામીરે શામળા, આવીકરો સં
જાગ; એઘવજરે.૫ (સાખી.)

અઈતરે અતુરો રસમરી, ઊભી જમુનાં તીર;
પંથન્યાળતી પરેમદાં, રડતાં લીને ચીર;
અઈતર માસનો આંદલો, રૂડી નીરમળરાત;
રવપનામાં રવામીર મીગયો, હૃદયઈરળીયાત;
જાગીને જાતાં દીસેનહીં, કાળપડીછે પેટ;
ખોલાન્યા ખોલે નહી, નાસી પેઠારે નેટ;
કોમળકરધરી દીવડો, અતુરો ન્યાળે ચોપાસ;
ખોળતાં ખુટીરે રાતડી, નમળીયાશ્રી અવીનાસ
પાછમીરાત પરોઢીયું, ઊઠી પ્રાતસકાળ;
જાસીડાનો સસંજાળને, આશુ આળપંચાળ

સુખરવપનાનુ સાંભરે, ભીતર ભડકારે થાય,
રતનાના રવામીરે શામળા, આવી મળતાંઝી
લાય; ઝોધવજીરે. ૬ (સાખી.)

વઈશાખ આઝ્યોહિસખી, વહીગયા ખટમાસ;
હજીતંદેસો નાવીયો, કાગળની શી આશ.
વઈશાખે વહાયા વાવલા, પાકયાંદાડમ દરાખ;
પાકીતરાંયણુ આંખલી, ગળીઆંખાની સાખ;
લુકનાંલહેરાં લાગેધણાં, અહાર નવ નીસરાય;
ધરતી ધખેને રવીતપે, કોમળ મુખ કરમાય;
ફુલડાંની સેજસ મારીયે, ખેહુકે અંપોનેજાય;
વાલાજી કરે વીઝણ, કેને ઠોલું વાય;

માંગસમાફરે મોતીયે, મોંથે ભફરે સી દુર;
નાથજી લહાવો લીજીયે, નોખનજાય ભરપુર;
ગરીબમરૂતુઅતીદાહલી, વાલા વીચારેમંન;
રતનાના રવામી શામળા, સોંપ્યુ તનમન ધન;
ઝોધવજીરે. ૭ (સાખી.)

નહે નાડી સોગઠી, પાસાલીધા હાથ;
જાણ્યું પડશે પાધરા, અવળા પડીયા નાથ.
નઠલખી નોઈ વાટડી, કોઈ આવેને જાય;
કાગળકટકો મળયોનહીં, લખવા જાદવરાય;
મરતુ તેમુખથીકયમકડું, મરણહરીનરે હાથ;

પીતમગત મરૂતાથઈ રહી, જાણેવઈકુંઠનાથ;
 મગપણુસાચું સડીકહું, પ્રીત પીતળ શોક;
 ઐરેહી જાણાસાચોમળીયો, ભલાહસાવ્યાલોક
 દાવઅમારા અદરબનો, વાજાજનો શો વાંક;
 સુખદુખ-સરજ્યું દેહને, મારી વીધાતાઐટાંક;
 અતુરથઈ નવચુકીયે, જાણે અખળાનો ધરમ;
 રતનાના રવામીરે સામળા, વળતી ખેસશે
 કરમ; આધવજીરે. ૮ (સાખી.)

અપાડઆવ્યો હિસખી, કેમ કરી કાઢું દન;
 નાથનમેરા થઈરહ્યા, -હદપડ્યાંરે રતન.
 અશાહોધન ઊલટયો, માગ્યા વરસેરે મેહ;
 વીજલડી અમકાકરે, વાલે દીધોરેછેહ;
 મોરના સોર સોહામણા, દાદુર ખોલેરે નોર;
 કોયલડી રડીકાકરે, નાળ્યા નંદ કીશોર;
 રાતઅંધારી ઊઠેઆગીયા, દેખી ઝખકેરેમંન;
 દીવડોદીશે ખીહામણા, નાળ્યા જગજીવન;
 લીલાચરણા અવનીઐધરયાં, તરૂવર ગોર
 ગલીર;
 પંખીડેમાળાધાલીયા, જયાં ત્યાંભરીયાંરેનીર;
 નોગીડા પણ પંથપરહરી, ખેઠાઐકઆસાંન;
 રતનાનારવામીરેસામળા, આવો જુમજીવન;

ઝોધવણ. ૯ (સાખી.)

શ્રાવણ માસે સજથઈ, દરપણ નીહાળે અંગ;
તતક્ષણ તે ધરણી હળી, જાણે ડરો ભુજંગ;
શ્રાવણ માસ સેહામણા, હીંડાળાનારે દંત;
હીંચે તે રાણી રાધકા, ઘણું ખીડે અનંગ;
સખી સાહેલી સહિમળી, જમુનાનાહવારે જાય
કેસરી તીલક સોહામણાં, કોમળ રંગ્યારે પાય;
ગઝિરી પુને સાહેલડી, ઊરમાં પુષ્પની માળ;
ખીજારે કરમાં કંકાવટી, મુખે શ્રી ગોપાળ;
ચાર પહોરના જાગણ કરે, ગોરી ગરબારે ગાય
રાત થોડીને રમત ઘણી, રખે વહાણું વહાય
શ્રાવણ પાકયો આંજલો, કોને કરીએ ભેઠ;
રતનાના સ્વામીરે સામળા, આડો જમુનાનો ખેટ;

ઝોધવણ. ૧૦ (સાખી.)

ભાદરવે ભવન પાંચમે, ખળકે હીંડાળા ખાટ;
પુષ્પને પંખે પદમણી, જુએ વાલાની વાટ;
ભાદરવો ભરપુરમાં, ભણું જણાય નાર;
ગગન વીશે કરે કાટકા, નાળ્યા નંદકીશોર;
ઊતર દેશથી ઊલટયો, થયો ઘોર અંધાર,
વીજલડી અમકા કરે, ના આળ્યા નંદકુમાર;
પંચરંગના આલમાં, મોટા તાણ્યારે મચ્છ;

અંચક વરણીરેશાધીકા, ચીર લીજાય રવચ્છ;
 નદીએ નીર ભરયાં ઘણાં, નવદીશે હિતાર;
 વરણુજમુના પુરે ચડી, પીચુડા પેલેરેપાર;
 બાળ બધું સુખદેહનું, નેને નાથ નઠાર;
 રતનાના શામીરે સામળા, જળતી બોલું છુ
 નાર; એધવજી.૧૧ (સાખી.)

આસોએ આસા હતી, મળવાની મનમાય;
 એધવજી ભલેઆવીયા, વીરા થાએ વીઠાય;
 દુખનાદહાડારેવહીગયા, આબ્યોઆસોરેમાસ
 સગીકો સપરમે દહાડલે, વસે પોતાને વાસ;
 નવરે દહાડાં ગયાં નોરતાં, નાબ્યારેદસરારેમાય;
 માટો એછવ દીવાળીનો, આવી કરશે હાંચ;
 સખી સાહેલી સગી મળી, હરીને લેવાનેજાય;
 આણે મારગ હરી આવશે, હિલટ અંગનમાય
 ધનતેરશ ધનધોઈને, સજયા સોળ સણગાર;
 નયણે તેકાજળ સારીયાં, મળવા નંદ કુમાર;
 કોમળ કરમોરે દીવડો, હઈ હહરખ અપાર;
 હરીનેનીહાળવાનીસરી, હિલીઆંગણાખહાર
 મનના મનોરથ વહીગયા, એકન સીધુંકાજ;
 રતનાના શામીરે સામળા, વાણું કીધું છેરાજ;

આધવજીરે. ૧૨ (સાખી.)

અધીકમાસ વળીઆવીયો,તેથીઆવ્યોત્રાસ
 વળી એ કેવોવીતશે, વીતયાઆરે માસ;
 આરે માસતોહુડી ગયા,તેરમાની શી પેર;
 પુરુષોત્તમ પેહુલો નથી, કોણ કીધોછેકેર;
 આરેવી આરપરવણી,અધીકુ આધુનથાય;
 અધીકમાસકરમેકાંલખ્યો,ધણ થયોદુખદાય;
 વરપ પછવાડે વાછકું,મુંકયો મળમાસ;
 રમે વળીઅગ્રીદમો કરે,એનો શોવીસવાસ;
 રાધા,લલીતા,અંદરાવળી,ભામા આદેનેવામ
 સહિકોના મન મનાવીયાં,આવ્યા સુંદરશામ;
 તેરમાસપુરણ થયા, ને કોઈ પ્રેમેરે ગાય;
 સાંભળતાં સુખહીપને, બેહુવર્ધકુંઠ જાય;
 પદઅગનેતેરરાગમોરઠી, અતરીશોરપ્રઅંધ;
 ગુણીજનમન વીચારના,એછે રસનોરે કંઠ
 સંવત સતર પંચાણવો, માસમાગશર સાર;
 પ્રથમપક્ષ એકાદશી, હિતમ અંદર વાર;
 મનકરમવચન બુધેકરી,રચ્યા ત્રયો દશમાસ;
 રત્નાનારવામીરે શામળા,પ્રીતિ પુરના આશ;
 આધવજીરે. ૧૩

સાંખ્યિકા

સારેશના મહીના	૧
મહુમશયના મહીના	૨
દરમયાનના મહીના	૩
નવરાત્રના મહીના	૪
કરન દરમયાનના મહીના	૫
સીતારાત્રના મહીના	૬
મગધના મહીના	૭
નવરાત્રના મહીના	૮
મગધના મહીના	૯
દરમયાનના મહીના	૧૦
પ્રેમપ્રદાનના મહીના	૧૧
વાલમના મહીના	૧૨
સમયના મહીના	૧૩
કુમારના મહીના	૧૪
પાસના મહીના	૧૫
સમયના મહીના	૧૬

